

Αρχές του 1997 η αυτοβιογραφία της

Ο Ελύτης είχε γράψει, τον περασμένο χρόνο, ένα κείμενο αφιερωμένο στο ταλέντο της **Βασούλας Μανωλίδου**. Το έγραψε ειδικά για να δημοσιευτεί στην υπό έκδοση αυτοβιογραφία της Βάσως Μανωλίδου, η οποία βρίσκεται στο τελευταίο εκδοτικό στάδιο και θα κυκλοφορήσει στις αρχές του 1997, από το Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τραπέζης.

Το κείμενο αυτό, μαζί με άλλα αδημοσίευτα «πεζά» του Έλληνα Νομπελίστα περιλήφθηκαν σ' έναν τόμο, που κυκλοφόρησε πρόσφατα με τον τίτλο «2Χ7 ε» από τον εκδοτικό οίκο «Ικαρος».

Όσον αφορά την αυτοβιογραφία της Βάσως Μανωλίδου, δεν είναι ακριβώς «αυτοβιογραφία», αλλά αφηγήματα από σκόρπιες αναμνήσεις από τη ζωή της στο θέατρο και τη συνεργασία της με καταξιωμένους συναδέλφους της ηθοποιούς, σκηνοθέτες, συγγραφείς, σκηνογράφους, ενδυματολόγους, καθώς και με πολλούς άλλους καλλιτέχνες και πνευματικούς ανθρώπους, Έλληνες και ξένους.

Τον ογκώδη τόμο (ο οποίος είναι εμπλουτισμένος με πολλές ανέκδοτες φωτογραφίες από θεατρικές παραστάσεις και από τη ζωή της), εκτός από τον **Οδυσσέα Ελύτη**, προλογίζουν επίσης: ο

Πέτρος Χάρης, ο **Αντώνης Σαμαράκης**, ο **Τάσος Αθανασιάδης**, ο **Δημήτρης Χορν**, ο **Μάριος Πλωρίτης**, ο **Κώστας Γεωργουσόπουλος**, και οι σκηνοθέτες που συνεργάστηκαν μαζί της: **Αλέξης Σολομός** και **Μιχάλης Κακογιάννης**.

Μερικές γραμμές από το πορτρέτο που της φιλοτεχνεί ο Οδυσσέας Ελύτης στο «2Χ7 ε»:

«Ο νόμος των αναλογιών είναι ο πιο πειστικός καθρέφτης. Μιά πινακιά του Μονέ, μιά μικρή υ-

Η Βάσω Μανωλίδου σε έναν από τους πιο χαρακτηριστικούς ρόλους της, στο έργο του Μπέκετ «Ω, οι ευτυχισμένες μέρες»

Μανωλίδου, η πολυτάλαντη

χτερινή μουσική του Μότσαρτ, μιά Nusch ή μιά Inge au galop του Ελυάρ αποδίδουν σε άλλο επίπεδο, με μεγαλύτερη ακρίβεια, την ιδιαιτερότητα της Μανωλίδου».